

Máu Chảy Ruột Mềm

Slow Rock

Oscar Việt Hoàng

Biết làm gì hỏi người con nước Việt? Quê hương

mình chìm đắm trong đau thương. Những giọt lệ của đàn con bạc

phước. Từng giọt máu rỉ rơi mãi không ngừng. Ba mươi

năm của tù đầy bất hạnh. Ba mươi năm đi ngược dòng thời

gian. Ba mươi năm hàng triệu người ly tán. Ba mươi

năm quê hương đạt được gì? Em lưu lạc đến đất người xứ

lạ. Chị lưu đây nô lệ ở phương xa. Những tiếng

khóc dường như trong yên lặng. Có ai nghe tiếng thở dài từng

đêm? Anh chủ tịch đến bao giờ thức tỉnh? Anh có

nghe tiếng khóc của muôn dân? Anh có nghe tiếng than van tuyệt

vọng? Giọt máu rơi nô lệ bên Đài Loan. Tôi đang

khóc cho vận mệnh đất nước Tôi đang ca nhưng dòng lệ tuôn

roi. Bây giờ là thế kỷ hai mươi mốt. Đau lòng

thay nô lệ vẫn bán buôn. Là dân Việt cùng con Hồng cháu

Lạc. Ruột quặn đau những biến cố thương tâm. Đến bao giờ? đến bao

giờ anh nhỉ! Mẹ Việt Nam nước mắt không còn rơi? Em lưu

rơi? Đến bao giờ? Đến bao giờ? Đến bao giờ? Đến bao giờ?